

ELATIIV KARJALA DJORŠA MURRAKUS

Alljärgnevas käsitletakse elatiivi tähendusfunktsiooni karjala keele Djorša murrakus. Mõningal määral võrreldakse neid karjala lähimate sugulaskeelte soome ja vepsa elatiivi kasutamisuutudega.

Elatiivi lõpp on murrakus -št või i järel -št, mis teatavasti on lähtunud varasemast kujust -sta või -stā.

1. Elatiiv väljendab kohta, mille tšelistest või kujutletud sisepiiridest teo tegija või objekt lahku (Penttilä 1957: 390).

Järgnevalt esitatakse näitematerjal rühmiti selle järgi, mida vastavad elatiivis olevad sõnad väljendavad. Need võivad tähistada:

a) paikkonda kohanimedes: moskušt ol tuad vakat 'Moskavast oli toodud advokaat', hüä ašuttijh ogorelvašt 'Nadtu lid Pogorelojest';

b) teatavat piirkonda: emu uidinnun fikuh omašt küläšt 'Me ei läinud kuhugi oma külast', mišt ajettijh pois küläšt 'Meid aeti külast ära';

c) eri pinnavormi: tua omašt tüfär mečäšt 'Too oma tütar metsast', ukon võmmel ottaw veš jovešt 'Vikerkaar võtab jõest vett', tul' peļmošt 'Ta tuli põllult';

d) teatavat piiritletud ala: ubrittijh ogordašt kaik šab ukked ak 'Taat ja eit koristasid juurviljaaiast kõik viimani'; juan täšt hawdžešt 'Joon sellest augukesest', avannošt šuahuštlihä kivži 'Jääaugust püüdsime saada kivikesi', toin bruvvušt veš 'Tõin loigust vett', hän joi bor nan kabizen jälješt 'Ta jõi oina sõrakese jäljest', otettijh kaumašt 'Võeti hauast';

e) ehitust, selle osa: vijittijh kodežešt 'Tulid majakesest välja', ukot mändih koišt 'Taadid läksid kodust', šaw mänöw peřtišt 'Suits läheb tarest', čil' vidiw karžešt 'Siil tuleb keldrist välja', šizmaš ottah rištih kiw-

gušt 'Pannihargiga võetakse panni ahjust', poigana pečurkašt i šanow 'Pojake ahjuaugust ütlebki';

f) asutust: hiän tül' bol'ničašt 'Ta tuli haiglast', tül' p'enušt 'Tuli vangist';

g) tarbeeset, tööriista: i miä kočin tel'gäšt 'Ja mina hüppan vankrist', a ič kočaht pois reješt 'Aga ise hüppas reest', visipl' zuhkrit värčišt 'Puistas kuivikud kotist välja', hiän i Maŋgei grobuš 'Ta kukkuski kirstust välja', vial' ei nowžekšenne muu poštlišt 'Veel ei tõusnud voodist', ühešt mallašt šüvväh 'Nad on ühes leivas (= söövad ühest kausist)';

h) kehaosa: nokašt mäñow vëf 'Ninast tuleb veri', mozgut vijittih piäšt 'Ajud tulid peast välja', vëz vihtiw korvašt 'Vesi tuleb kõrvast välja', omašt nänništ čirkaidih maidu 'Oma tissist tilgutasiid piima';

i) koosviibimist või rühma, kust lahkutakse: tül' hiäšt, kivišt piä 'Tuli pulmast, pea valutab', tulim iŋkezrošt 'Tulime istjatelt', hüä tuldih goštlišt kodih 'Nad tulid külast koju', tap' ühen hiän parteišt 'Tappis ühe nende hulgast';

j) peret või isikut, kelle juurest lahkutakse: pois uijin diadošt ed buabošt 'Tulin ära taadi ja eide juurest', härg jo uidiw báb, jagašt 'Härg juba lahkuib Baba-jagaa juurest', uidičku pois miwšt 'Minge minu juurest ära', lähtitih hüppümäh tützešt pois 'Hakkasid ära jooksma tüdrukukese juurest', naiñ šanow, kešt hiän vei, pakkoi prošeñu 'Naine ütleb, kelle juurest ta varastas, palus andestust', tütäf uid' muamoštah 'Tütar lahkus oma ema juurest'.

Enamasti võetakse neil juhtudel kasutada ka hilistekkinud käänet (kõnessiivi): tütäf uid' muamošduh 'Tütar lahkus ema juurest'. Keelejuhtide arvates on aga skladneje, s. o. ladusan, ükski elatiiv.

k) ainet, materjali, millest midagi valmistatakse: pi-däw keitti pudru pijost 'Peab pudru keetma piimast', rugi-zešt jawhošt na šašt pirošku 'Rukkijahust küpsetame pirukat', täšt ijušt na šašt keittäh 'Sellest linnasest keedetakse õlut', lihašt keitettäh ročku 'Lihast keedeti suppi', ruavañ šarik-zi leiväšt 'Teeme leivast pallikesi', täšt tahakšešt voit paistu kaikki šuñ 'Sellest taigast võid kõike küpsetada', läkkimüä ruavañ tüteen tumešt 'Lähme teeme tüdrukukese lumest', raijašt pletittih muapoštoi 'Pajukoorest punuti viis-

ke', hõltsast omblia rähnõi 'Linasest riidest õmblesime nais-
tesärke', a nahkast viäl' liännäh vijet suapput 'Aga nahast
saavad veel viied saapad', vanhaast lanhast koivu ed rua (va-
nasõna) 'Vanast lepast kaske ei tee', halloast ruaduiččow hii',
a hileast tuhk 'Halust saab süsi, aga sõest tuhk', vuäst rua-
tah kruwgan 'Võöst teevad ringi';

1) elatiiv väljendab kohta, kust tegevus algab. Sageli
esineb elatiiviga koos illatiiv, mis osutab, kuhu välja jõu-
takse. Näit. kolmest koh viitettih, mõlemast piälõist i
keššeld küli 'Kolmest kohast süütasid, mõlemast otsast ja kü-
la keskest', nel' virštu külhast 'Neli versta külast', lišai
lehmast tartuw kähliih 'Sammašpool nakkab lehmast kätesse',
rubei käveläh šijašt šijah 'Hakkas kõndima kohast kohta',
tawtettih hīrūn i nieglan prodiñtah korvašt korvah 'Püüdsid
hiirekese ja nõelaga pistavad (niidi) kõrvast kõrva'.

Elatiiv ja illatiiv võivad tähistada ka vahemaad kahe
koha vahel. Sel juhul võidakse illatiivile lisada postposit-
sioon suaten ~ šutten ~ šuten ~ šut ~ šua 'saadik'. Viimane
võib esineda mõlema käändega samaaegseltki. Näit. pua'loist
virštu galhvast botnah šua 'Poolteist versta Galahhovast Bo-
tinasse', pogrelvast šutten moskuh šutten šād kaheksanküm-
mend virštu 'Pogorelojest Moskvani on 180 versta';

m) muid kohti: ow šašvat žest puašest 'Uks on aletud väl-
jastpoolt', aštuv tūt žest pihast 'Tuleb tüdruk teisest ot-
sast', mišt otit, šin i viä 'Kust võtsid, sinna ka vii', vo-
rat mištli ajettih 'Kuskilt sõitsid vargad', kevil' mänöw koiv-
yušt mahл 'Kevadel tuleb kasest mahl'.

Samas sisekoha tähenduses esineb elatiiv ka taistes läh-
nemeresoome keeltes. Vrd. näit. sm Miehet palasivat metsäs-
tä (Setälä 1926: 57) 'Mehed tulid metsast tagasi'. Poika läh-
ti huoneesta (ss.) 'Poiss lahkus toast'. Mies palasi vierais-
ta (Setälä 1926: 58) 'Mees tuli külast tagasi'. Kaivoista
loppui vesi (Penttilä 1957: 390) 'Kaevudest lõppes vesi'. Me-
rimiehiä karkasi laivasta (ss.) 'Meremehi põgenes laevast'.
Palaan lääkäristä (ss.) 'Tulen arsti juurest tagasi'. - Vps
tulen kodišpäi (Зайцева-Муллерен 1972: 727) 'Tulen kodust',
tudob matvejaspä (Kettunen 1943: 281) 'Tuleb Matvei juurest',
pätsispei läm astub perthe (Kettunen 1943: 280) 'Ahjust soo-
jus tuleb tarre', vädrä prolubaspä veden amūdaba (ss.) 'Ämb-
riga ammutavad jääaugust vett', sok astup koivuspä (ss.) 'Mahl

tuleb kasest', tämäh sumagi, Yakkikryassa maitjärke mset
suah mäh (m.t. 281) 'Tüna on uduine ilm, Guah läks taas Vakk-
järvest Maitjerve'.

2. Elatiiviga väljendatakse ühenduse katkemist: poolest
kiistah parki 'Pajast kiistakse parkiniskoort', kääk etta keem
õidind viarhiist katakhiist 'Käskie võtta kolm sidet vööras-
test katustest', ottih suost katakhiist 'Vötsine oma katu-
eest', ottah rodu iknaist i täl' reval' voitah täitard 'Vötavad
aknalt higi ja selle higiga määrivad sammaspoolt', täitru
käähiist reval' voijettih 'Sammaspoolt määriti kätpeasa-
nüst mastusega', nekkah nimittih täst jalnaist i nekkhiist
viikah 'Nad võtsid sellest jalast naha naha ja nahast kar-
va', röö kööht hävhiist 'Rebane hüppas seljast', öömäh suah
jalnaist 'Nüürtakvli viskame jalast', i suamah sorviö kää-
hiist nardand i Ja,gei havidah 'Ja oma kiakus end inimeste
kättest lahti ja kukkus hauda', a suuremb kiisthiist käsin otory
'Aga noorem rebis randnest kää ära', dafin roski kartöö-
koist 'Kiskusin kartuleist idusid', siä naber viik arost
preatjat, röömäh, fatan ...' Siis kahmie veel varandusast
kleidid, särgi, rätiku...', i sadumaio rasmu snimi iknaist
'Ja etsustas rasmi akna eest ära võtta', leiktah viöödi na-
jikhiist 'Lõikavad vitsu pajupedrikust', suam poolest efis
eikw 'Ema elab pojast eraldi'.

Sellesamas tähenduses kasutatakse elatiivi ka soome ja
vepsa keeles. Nait. sm Lakki putosi pojan päästhi (Setälä
1926: 60) 'Nite kukkus poisil peast'. - Vps suu i huulhi nahk
lähtämä (Kettunen 1943: 262) 'Suust ja huultelt nahk läi-
mä'.

3. Helmisele lähedane on elatiiv, mie väljendab isikut,
olendit või eest, kellest või millest midagi jääb, kallelt
midagi saadakse. Nait. miw jiidih tuatoist heboh i lehm 'Muh-
le jiid isast hobuse ja lehm', survenhiist lehiist puvõalõeh
hijäh maidu 'Mõnedelt lehmadelst saame palju piima', jaihet
jiih ruvõhiist 'Arnid jiid haavadest', viinaist hi mid ei
jiänin. 'Sõjast si jäänud mitte midagi'.

Samatähenduslikku elatiivi esineb vepsa keeles, kas
seda kõhklevalt on peetud vene sõjuka (Kettunen 1943: 284).
Nait. jmi heille leibat tataspä da manaspä ahi vähähie (ss.)
'Jmi neile leiba isalt ja emalt väga vähe'. Soome keeles ka-
sutatakse sel puhul ablatiivi (ss.).

Kuid postpositsioon võib sel juhul esineda mõlema käändega: roostust sütt'en muajuh šu 'Jõulust maini'.

Ajateljivi esineb ka soome ja vepsa keeles, näit. sm Juhannuksesta päivät taas rupeavat lyhenemään (Penttilä 1957: 398) 'Jaanipäevast hakkavad päevad jälle lühenema'. - Vps mä golu pihes oleiñ pafzištõs (Kettunen 1943: 292) 'Ma olin päris väiksest peale palgimetsades'.

7. Elatiiv väljendab põhjust. Näit. česotk ruaduiččow revust 'Sügeline tekib mustusest (= porist)', iänd eij, omlun vilust veješt 'Häält ei olnud külmast veest', kuałow höijüšt 'Sureb solkmest', vilust omlah paišet 'Külmast on paised', ak ruadostišt zapoič virt 'Eit hakkas rõõmust laulu laulma', mi it'en gofašt 'Ma nutan murest', huwļeļ halgillah tuwlešt 'Haled lõhkevad tuulest', hävššt iñehmiñ kuałow 'Vingust inime sureb', šivut proštitañ siroišt mašt 'Ristluud külmetavad niiskest maast', tām kodin uvveštah pāl utugašt 'See majake põles uuesti triikrauast', šuvdļukšešt lapš itkõw 'Kaetamise pärast laps nutab'.

Põhjust väljendab elatiiv ka koos postpositsiooniga šüin 'pärast, eest'. Näit. tuat andaw deņgoišt šüin tütešt täl vanhañ urhoñ 'Isa annab raha pärast tüdart sellele vanale mehele', tām urhošt šüin on hilüt 'See söeke on mehe pärast', paimendmizešt šüin (~paimendmu) 'Karjatamise eest'.

Samatähenduslikku elatiivi esineb soome ja vepsa keeles: sm Mies kuoli myrkvstä (Setälä 1926: 61) 'Mees suri mürgist', Eivät asiat huutamisesta parane (Penttilä 1957: 394) 'Ei asjad karjumisest parane'. - Vps järv läikišese ahavošpä (Kettunen 1943: 288) 'Järv lainetab tuulest', hambhat kibištah viluspei (ss.) 'Hambad valutavad külmast'.

8. Eraldi võiks mainida juhtumit, mil elatiiv märgib kõnealust objekti, nagu näit. šuařin vañuškašt 'Muinasjutt Vanjuskast', paištih omašt elännäšt 'Kõnelesid oma elust'. - Vrd. sm Oletteko kuulleet asiasta? (Penttilä 1957: 295) 'Kas olete asjast kuulnud?'

9. Elatiiv väljendab teed, avaut, mille kaudu mingi tegevus toimub. Näit. rēb tungič ravošt tanhuh 'Rebane tungis praost karjalauta', a naiñ kačaht iknašt 'Aga naine vaatas aknast', kukkoñ ojend piähün iknašt 'Kukeke sirutas peakese aknast', ovešt mäñet peřvih 'Uksest lähed tarre', poigañ

kaččow korjaništ 'Pojake vaatab taskust'.

Liikumise teed tähistab elatiiv veel järguiste pre- ja postpositsioonidega: lāb 'läbi', poik 'põiki üle', piälīc 'pealt üle', šīric 'mööda'. Näit. lūpsātāh, štob maid māāš lāb lowkzešt 'lūpsavad, et piim läheks augukesest läbi', uwtta hāhen šīaglast lāb 'Kurnatakse ta läbi sõela', ajal- lah mašnat jovešt poik 'Sõidavad masinad üle jõe', aštuim poik jovešt 'Tulime üle jõe', važ kočah piälīc aijašt 'Va- sikas hüppas üle aia', luakšittih šellāšt piälīc kiwgu 'Vi- sati üle selja ahjule (piimahammast)', hüppūw rēb šīric tāšt tūtzešt 'Jookseb rebane sellest tüdrukukesest mööda', aštuw tām naiñ kodih matugnašt šīric 'Tuleb see naine koju Matju- ginast mööda'.

Samas tähenduses esineb elatiiv soome ja vepsa keeles. Näit. sm Juoksin ovesta ulos, mutta ikkunasta tulin jälleen sisään (Setälä 1926: 62) 'Jooksin uksest välja, aga aknast tulin jälle sisse', Mennä joesta poikki (Penttilä 1957: 396) 'Minna üle jõe'. - Vps savu lähtop trubaspä (Kettunen 1943: 285) 'Suits läheb korstnast'.

10. Elatiiv võib väljendada olukorda, seisundit, saged- li mitmesuguseid haigusi. Näit. piāšt miwn šuwrešt hädāšt 'Päästis mind suurest hädast', i täl ka i juatetah grīzišt 'Ja sellega joodetaksegi songa puhul', kuivattu čerjohmu juatettih ponossušt 'Kuivatatud toomingamarju joodeti kõhu- lahtisuse korral', pidāw māñ hān itetjāšt kukolnuh 'Peab mi- nema "õõitketaja" (teat. lastehaigus, mida uskumuse järgi põhjustab olend, kes last õõsel nutma ajab) korral kuke juur- de', šijāld on hūw prostudašt 'On väga hea külmetuse kor- ral', ak maht vorži malereišt 'Eit oskas nõiduda malaariast', ak kuatlow aeļhukšešt 'Eit proovib pistetest', šuwdukšešt šualah puhuttih 'Kaetamise korral puhuti soola', riūgizēšt polttah suahru čuajuh i juwvah 'Kõha korral kõrvetatakse suhk- rut teesse ja juuakse'.

Samatähenduslikku elatiivi leidub teisteski läänemere- soome keeltes. Näit. sm Veljeni parani kuumeestansa (Setälä 1926: 58) 'Mu vend paranes palavikust'. - Vps mahtan i ma- don kokādandas puitōda (Kettunen 1943: 290) 'Oskan ka ussi nõelamisest nõiduda'.

11. Suhteelatiiv väljendab eseme osa, mille kohta mi- dagi öeldakse või millest kinni hoitakse (Setälä 1926: 62).

tat lugemine aida seinu', vaesast lehet struuskat ollah 'Vi-
halehed on laastud (kirstus pea all)', kagrast polvat 'Kae-
rast agamad', lehmän kabisešt hawdaš 'Lehma sõrakese auk',
kuñ päin õmbest šok jangiw, šin päin i mišheš vijit 'Kahu-
poole nõrtuhvli nina kukub, sinnapoole lähedki mehele'.

Samatähenduslik elatiiv võib esineda (vane keele mõjul)
ka järelasendis. Näit. viijäh kätkün lapsešt nikkarešt si-
šoh 'Viivad väikese lapse hälli eeskotta', kondj komaiččow
ovi peftišt 'Karu lõhub maja ust', a owšen teigäšt kukkul
'Aga vankri uksekese pani lukku'.

Võimalik, et see on arenenud ainet tähistavast elatii-
vist. Vrd. Oma esimesest küülikust prae jätame sõumata ('Eda-
si').

13. Elatiiv võib adverbides väljendada viisi, kuid sa-
nuti kohta ja aegagi. Üldiselt on aga elatiivseid määrõnu
murrakus vähe. Näit. šän uwveštah 'Ütle uuesti', ruudoš üheš-
täh 'Tõetasime üheskoos', šii mišt ei pišššün jälilešt 'Kus-
kilt ei pääsenud järele', eižišt puijah 'Esitaks pektakse
noht'.

Vrd. vps aiõdas sina paksus (Kettunen 1943: 293) 'Sõi-
detakse sinna sageli', tullesife puhub vilus (ss.) 'Tuul pu-
hub külmal', käfedas pagista (Зайцева-Муллонен 1972: 203)
'Vihaselt kõnelda'.

Soome keeles on üldisim adverbisufiks -sti, kuid murde-
ti ja vanemas kirjakeelse, mõnikord ka ühiskeeles kasutata-
se elatiivi: lujasta 'lujasti', totisesta 'totisesti' (Haku-
linen 1968: 188). Kaikille sattuu välistä erehdyksiä (MS 1961:
635) 'Kõigile juhtub vahel eksitusi', Yritä uudestaan (m.t.:
222) 'Proovi uuesti'.

14. Elatiiviga seostuvad murrakus järgmised kaassõnad:
(postpositsioon) šüin 'eest', (pre- ja postpositsioonid) läh
'läbi', piällic 'pealt üle', poik 'põiki üle', širic 'mööda',
ümbäš 'ümber'. Tagasõna päin 'pool, poole' kasutatakse ta-
valiselt illatiiviga, võib aga esineda ka elatiiviga tähenduses
'poolt'. Harva võib teinegi illatiiviga kasutatav post-
positsioon šuatēn ~ šutten ~ šuten ~ šut ~ šua 'saadik' seos-
tuda elatiiviga. Näit. Üks kaikišt šüin, a kaik ühešt šüin
'Üks kõigi, aga kõik ühe eest', piällic aišoišt ei pi käveš
'Üle aiste ei tohi käia', ümbäš kätküšt ruattiš ranžen 'Eel-

Võrdlusest elatiivi kasutamisega soome ja vepsa keeles selgab, et neilki keeltes on räändel üldjootes samasugused funktsioonid.

Lühendid ja kirjandus

- Hakulinen, L. 1968, Suomen kielen rakenne ja kehitys. Kolmas, korjattu ja lisätty painos, Helsinki.
- Kastunen, L. 1943, Vepsän murteiden lauseopillinen tutkimus, Helsinki (MSPOn, LXXXVI).
- NS 1953 - Nykysuomen sanakirja. Valtion toimeksiantamasta teettänyt Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Toimen osa, J-K, Porvoo-Helsinki.
- NS 1956 - Nykysuomen sanakirja. Valtion toimeksiantamasta teettänyt Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Häljäs osa, O-R, Porvoo-Helsinki.
- NS 1961 - Nykysuomen sanakirja. Valtion toimeksiantamasta teettänyt Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Kudes osa, Ts-Ö, Porvoo-Helsinki.
- Penttilä, A. 1957, Suomen kielioppi, Porvoo-Helsinki.
- Setälä, E. H. 1926, Suomen kielen lauseoppi, Helsinki.
- Сайцова М. Н. - Мулхонен М. Н. 1972, Словарь вепского языка, Ленинград.
- m.t. = mainitud teos
su = soome keel
ss. = saalsamas
vps = vepsa keel

П. П а л ь м е с
(Тарту)

ЭЛАТИВ В ДЕРЖАНСКОМ ГОВОРЕ КАРЕЛЬСКОГО ЯЗЫКА

Р е з ю м е

Основной функцией элатива в держанском говоре является выражение места, из внутренних границ которого выходят (käläst 'из деревни', mesäst 'из леса', boinicaäst 'из больницы', rejäst 'из саней', korvaäst 'из уха'). Однако элатив может обозначать и иные пространственные отношения, такие как 'совместное пребывание' или 'семья, которую покидают' (hiääst 'со свадьбы', äladöst 'от деда'), вещество, из которого что-то готовят (majjoäst 'из молока'), время или место, откуда начинается деятельность (äijäst äijäh 'с места на место', (ill'än päiväst 'начиная с ильина дня'). Элатив выражает прерывание прямого контакта (sellääst 'со спины'), личность, от которой нечто остается (tuatoäst 'от отца'), предмет или деятельность, закончив которую, возвращаются (alshäbäst 'с военной служб', vavarnoäst 'с малины'), объект, за который платят (haldjoäst 'за дрова'). Элатив обозначает причину (vičuäst vejääst 'от холодной воды'), отверстие, через которое происходит действие (ravoäst 'сквозь щель'), а также связь (jaljoäst 'за ноги'), принадлежность (äkäveiäst künnet 'ногти пальцев'), в наречиях - способ действия (ühentäh 'вместе'). С элативом выступают предлоги и послелоги (äin 'из-за', läb 'сквозь', piäl'ic 'по-над', poik 'поперек', äiric 'мимо', ümbär 'вокруг').

Сравнение употребления элатива в финском и вепском показывает, что в этих языках элатив имеет в основном одинаковые функции.

DER ELATIV IM DJORŽA-DIALEKT DES KARELISCHEN

Z u s a m m e n f a s s u n g

Die grundlegende Bedeutungsfunktion des Elativs im Djorža-Dialekt ist die Bezeichnung des Ortes, der verlassen wird (kül'äšt 'aus dem Dorf', mač'äšt 'aus dem Wald', hoš'äšt 'aus dem Krankenhaus', raš'äšt 'aus dem Schlitten', korvašt 'aus dem Ohr'). Der Elativ kann aber auch andere lokale Beziehungen anzeigen, z.B. ein geelliges Beisammensin oder die Familie, die man verläßt und weggeht (oišt 'von der Hochseit', diadošt 'vom Großvater weg'), auch den Stoff, aus welchem etwas gemacht wird (maič'äšt 'aus Milch'), den Ort oder die Zeit, wo oder wann die Handlung ihren Anfang nimmt (šijašt šijah 'von einem Ort zum anderen', il-Iannäiv'äšt 'von Iljas Tag an'). Der Elativ zeigt ebenso, daß direkte Kontakte beseitigt werden (šell'äšt 'vom Rücken weg'), weist auf die Person hin, die etwas hinterlassen hat (tuatošt 'vom Vater'), auf eine Arbeit, die man aufgegeben hat, oder auf einen Gegenstand, den man geholt hat (šiuw'äšt 'vom Militärdienst', vavarnošt 'vom Himbeerensuchen zurück'), auf ein Objekt, wofür etwas bezahlt wird (hašg-košt 'fürs Brennholz'). Der Elativ bezeichnet den Grund (vjušt veješt 'wegen kalten Wassers'), die Öffnung, durch welche sich die Handlung vollzieht (ravošt 'durch die Spalte'), ebenso eine Beziehung (janšošt 'an den Füßen'), drückt das Besitzverhältnis aus (šorangošt künnet 'die Nägel der Finger'), in Adverbien auch die Art und Weise (üheštäh 'gemeinsam'). Den Elativ regieren einige Präpositionen und Postpositionen (šuin 'wegen', l'äh 'durch', piš'ic 'über', poik 'querüber', širic 'entlang', uhär 'um'). Wenn das Finnische und das Wepsische zum Vergleich herangezogen werden, erweist sich, daß der Elativ in jenen Sprachen im wesentlichen dieselben Funktionen hat.